

άγνωστος

άγνωστος, -η, -ο, επίθ. [<αρχ. ἄγνωστος], άγνωστος. **1.** που δεν είναι ή που δεν μπορεί να γίνει ακόμα γνωστός, γιατί δε διαθέτουμε κάποια στοιχεία ή πληροφορίες γι' αυτό: «είναι άγνωστο τι απέγιναν οι ορειβάτες || μέχρι στιγμής παραμένει άγνωστος ο αριθμός των νεκρών απ' τον τρομερό σεισμό». **2α.** ως ουσ. **ο άγνωστος και η άγνωστη**, που δε μας είναι γνώριμος, γνώριμη, που δε μας είναι γνωστός, γνωστή: «ήρθε και ρωτούσε για σένα ένας άγνωστος || πέρασε μια άγνωστη κι άφησε για σένα αυτό το σημείωμα». **β.** που δεν έχει εξακριβωθεί ακόμα η ταυτότητά του: «άγνωστος παραμένει ακόμα ο δολοφόνος || άγνωστοι παραμένουν οι δράστες της ληστείας της τράπεζας». **3.** το ουδ. ως ουσ. **το άγνωστο**, οτιδήποτε δεν μπορεί να προβλεφθεί, πορεία, κατεύθυνση, που δε γνωρίζουμε πού οδηγεί, τόπος που δε μας είναι γνωστός: «πάντοτε τον συγκινούσαν οι περιπέτειες στο άγνωστο». (Λαϊκό τραγούδι: *μέσα στο τρένο της Γερμανίας-Αθηνών, στην τρίτη θέση, σε μιαν άκρη καθισμένος, αφήνω πίσω μου το μαύρο παρελθόν και φεύγω στο άγνωστο, φτωχός κι αδικημένος*).

- άγνωστα νερά, βλ. λ. [νερό](#).

- άγνωστες οι βουλές του Υψίστου, βλ. λ. [βουλή](#).

- άγνωστο πότε, αβεβαιότητα ως προς το χρόνο πραγματοποίησης κάποιας ενέργειας: «είπε ότι θα 'ρθει, αλλά άγνωστο πότε».

- άγνωστο πώς, αβεβαιότητα ως προς τον τρόπο πραγματοποίησης κάποιας ενέργειας: «είπε πως θα μας βοηθήσει, αλλά άγνωστο πώς».

- άγνωστος μεταξύ αγνώστων, **α.** λέγεται στην περίπτωση που οι άνθρωποι που ζουν σε ένα μέρος δε γνωρίζονται μεταξύ τους: «άφησε το χωριό του και πήγε να δουλέψει στην πόλη, άγνωστος μεταξύ αγνώστων». **β.** λέγεται στην περίπτωση που κάποιος βρίσκεται μεταξύ ανθρώπων που δε γνωρίζουν ποιος είναι: «έφυγα νωρίς απ' τη δεξίωση, γιατί ήμουν άγνωστος μεταξύ αγνώστων».

- καμιά φορά κι ο άγνωστος φρόνιμη γνώμη δίνει, βλ. λ. γνώμη.

- οι γνωστοί άγνωστοι, βλ. λ. γνωστός.

- πάμε στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα, βλ. λ. [βάρκα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας